

SVANUĆE

Broj 4

Srpanj - Kolovoz 2019

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Kršćanska deklaracija 2

Medunarodne Biblijske Studije

Ispunjavanje Zakona 11

Viši zakon 13

Ljubite svoje neprijatelje 15

Plodovi prepoznavanja 18

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

JULY / AUGUST 2019

First Issue published December 2013

Printed in USA

Kršćanska deklaracija

*„Ako vas dakle Sin oslobodi,
zbilja ćete biti slobodni.“ — Ivan 8:36*

Tijekom kasnog osamnaestog stoljeća, među trinaest britanskih kolonija na američkom kontinentu razvila se sve veća želja za odvajanjem od tadašnje vladavine matične zemlje i uspostavljanjem slobodne i neovisne države. Među čimbenicima koji su pridonijeli tom cilju bio je i autoritarni stav engleskog kralja Georgea III., a posebice praksa britanske vlade da „oporezuje bez zastupanja“. Takvu dominaciju ljudi koji su mnogo žrtvovali kako bi počeli život iznova i pobjegli od ugnjetavanja Starog svijeta, nisu mogli dugo trpjeti.

U skladu s time, američke kolonije sazvale su 1774. godine Kontinentalni kongres kako bi razmotrile moguće pravce djelovanja. U roku od dvije godine imenovan je odbor od pet istaknutih kolonijalnih vođa koji će sastaviti službenu izjavu o neovisnosti koju će ratificirati sve kolonije. Thomas Jefferson dobio je zadatak sastavljanja dokumenta. Rezultat je bila povijesna izjava koja je postala poznata kao Deklaracija o neovisnosti.

Ovaj je dokument, donesen u majstorskom i jezgrovitom jeziku, iznio neke od osnovnih potreba i želja svih ljudi diljem svijeta. I školska djeca i državnici jednako su oduševljeni nekima od istaknutih

promišljanja: "Mi držimo ove istine očiglednim: da su svi ljudi stvoreni jednaki, da su obdareni od strane njihovog Stvoritelja određenim neotuđivim pravima, među kojima su život, sloboda i težnja za srećom. – U cilju osiguravanja ovih prava, vlade ustanovljene među ljudima, izvode svoje zakonite moći iz saglasnosti onih nad kojima se vlada."

Nakon što su detaljno navedene preostale pritužbe protiv britanske krune, u dokumentu se nalazi posljednji odlomak koji započinje ovim riječima: „Dakle, mi se kao predstavnici ujedinjenih država Amerike, okupljeni na generalnoj skupštini, obraćamo najvišem sudu svijeta: naše su namjere čestite i iskrene i sprovodimo ih u ime i pod autoritetom dobrog naroda ovih kolonija; svečano objavljujemo i izjavljujemo, da ove ujedinjene kolonije imaju pravo biti slobodne i nezavisne države; ... I u cilju podrške ovoj Deklaraciji, sa snažnim oslanjanjem na zaštitu od strane božje providnosti, obećajemo jedni drugima naše živote, našu sreću i našu svetu čast.” Deklaracija je potpisana od strane pedeset i šest članova Kongresa.

UMANJENA VJERA

Mi koji danas čitamo ovaj i druge dokumente koji se odnose na prvobitno utemeljenje naše nacije, ne možemo a da ne budemo impresionirani duhom pobožnosti u kojem su pisani. Većina naših osnivača duboko se oslanjala na svemoćnu Božju providnost i to pokazivala u svojim životima i riječima. Mnoge kolonije osnivali su duboko religiozni ljudi koji su tražili utočište od političkih i vjerskih progona koji su tada vladali Europom. Uspostavljen je besplatan sustav javnog obrazovanja kako bi se svima osigurala mogućnost

čitanja Biblije, koja je zajedno s engleskom početnicom postala prvi udžbenik.

Kakva li se, međutim, promjena dogodila za manje od dvije stotine i pedeset godina, a osobito u posljednjih nekoliko desetljeća! Danas svjedočimo sve većem opadanju vjere u Boga i vjerovanja u duhovne stvari. Bilo da se radi o visokim razinama vlasti, obrazovnim sustavima, društvu u cjelini, ili čak u samim crkavama, ishod je isti. Čovjek mora gledati nadaleko i naširoko kako bi pronašao bogobožne pojedince koji nisu izgubili svoj integritet ili svoje povjerenje u Boga, i koji još uvijek stoje uz načela istine i pravednosti.

Jedna značajna iznimka od ovog stanja duhovnog i moralnog propadanja koja danas preplavljuje našu zemlju i svijet nalazi se u životima relativno malog broja pojedinaca koji bi se mogli nazvati "sljedbenicima Krista Isusa". To su oni iskrenog i pravednog srca kojima je Gospodin sa zadovoljstvom mogao povjeriti svoje planove i namjere. Oni su njegova svjetla i svjedoci u društvu koje se ubrzano zatamnjuje i degenerira. Oni nisu otpustili svoju vjeru i pouzdanje u Boga.—Rimljanima 6:4; Kološanima 2:6; 1. Ivanova 2:6

Suočenima s masovnom nevjericom i materijalizmom koji prijeti da proguta sve, a i kao izvorom duhovne snage u ovom posebnom danu kušnje, bilo bi dobro za sve vjernike da potvrde svoju vjeru postavljajući svoju "Deklaraciju neovisnosti." Pod tim podrazumijevamo proglašenje neovisnosti, ili slobode, i iz duha svijeta i od briga i tjeskoba koje ih pritišću i koje prijete nadvladati i najgorljivijeg vjernika. Takva bi se izjava pokazala korisnom jer bi ih vratila Božjoj riječi kao izvoru nadahnuća i pomoći.

Razmotrimo, dakle, što bi se moglo reći u kršćanskoj Deklaraciji o neovisnosti, da bude konstruirana kao sažetak ne naših pritužbi ili nezadovoljstava, već naših razloga zahvalnosti. Neka služi i kao popis razloga za našu nadu i pouzdanje u Boga. Umjesto potpisnika Deklaracije iz 1776., pridodat ćemo popis biblijskih tekstova, neke od najdragocjenijih i najljepših srcu vjernika. Gramatički ćemo upotrijebiti prvo lice, jedninu, da istaknemo privilegiju našeg osobnog odnosa s Ocem.

Kršćanska deklaracija

1. Biblija objavljuje da na temelju iskupljujuće žrtve Isusa Krista, svi posvećeni vjernici u Kristu uživaju u savršenstvu i blagostanju duha, u Svetom pismu nazvanom "opravdanje". Proučavanjem Božje Riječi i vođenjem Duha Svetoga, prihvatio sam ovu osnovnu istinu i sada sam zaštićen Isusovom pravednošću. Stoga je osuda Adama, koja se nadvija nad svima, od mene uzdignuta, i oprošteni su mi svi moji naslijeđeni i nenamjerni grijesi i mane. "Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu."—Rimljanima 5: 1

2. Pošto sam shvatio da je Očeva volja da svoj život posvetim njegovoj službi, odrekao sam se svojih prijašnjih puteva i došao sam k njemu u potpunoj predaji. Nastojao sam poslušati Božji poziv: "Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji." (Izreke 23: 26) "Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje." (Rimljanima 12: 1) Želim, zahvaljujući milosti Nebeskog Oca, nastaviti ovaj posao žrtvovanja tijela, da bih mogao na kraju

postići nebesko nasljeđe. Nastojat ću ne biti prilagođen ovom svijetu, niti privučen njegovim prolaznim zadovoljstvima, jer moj život više nije moj. On pripada Bogu i njegovom Sinu, mom Otkupitelju. "Oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih umrije i uskrsnu."— 2.Korinćanima 5: 15

Biblija nadalje objavljuje da bi zajednička iskustva onih koji su odlučili hoditi kršćanskim putem bila dvojaka: posebni blagoslovi koji proizlaze iz Gospodina, ali i teškoće i progonstva koja dolaze iz svijeta. "A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni." (2. Timoteju 3: 12) "U svijetu imate muku." (Ivan 16: 33) Kao protutežom ovome, Pismo obiluje dragocjenim obećanjima božjim ljudima, dajući sigurnost božanske zaštite i brige. Ta su obećanja glavno uporište vjernika, njegovo mjerilo povjerenja i nade. Došavši u intimni odnos s Ocem po vjeri i posvećenju, potpuno sam uvjeren da je moja privilegija doprijeti do tih obećanja, učiniti ih vlastitim i paziti na njihovo ispunjenje u mom životu.—2. Petrova 1: 4

S velikom radošću shvaćam da je za mene pripremljen put da živim pobjednički život u Kristu, posjedujući njegov mir i njegovu sigurnost. Ne moram više biti vezan ni svjetovnim iskušenjima ni okovima tjeskobe i brige koji su me prije zbunjivali. Moj život je "skriven s Kristom u Bogu." (Kološanima 3: 3) Stoga sada odlučujem sa zahvalnošću prihvatiti unutarnju snagu, mir i radost koje je moj Gospodin učinio nasljedstvom svih onih koji se pouzdaju u Boga. Čineći to, ovime objavljujem svoju potpunu neovisnost od svih svjetovnih želja, strahova ili nevolja koje bi me inače tlačile. "Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe... i naći

ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako."—Matej 11: 28-30

Iz Biblije shvaćam da prihvaćanje ove božanske ostavštine snage i mira nije pasivna stvar i da zahtijeva stalan, svjestan napor s moje strane. "Pohitimo dakle ući u taj Počinak," koji je obezbjeđen "narodu Božjemu." (Hebrejima 4: 9-11). Želim također obnoviti svoju odlučnost da "vodim dobar boj vjere." (1.Timoteju 6: 12) Nastojat ću odbiti sve tjeskobne misli, nezadovoljstvo i obeshrabrenje koje protivnik svakodnevno zabija u mene. Bazuvjetno vjerujući u svakodnevnu Božju brigu, nastojat ću ne negodovati niti se opirati onome što njegova providnost može dopustiti, znajući da mi je vjera u njega najčvršći oslonac u svakom životnom iskustvu.

Umjesto dosadašnjih briga koje su preplavljale moj um, postaviti ću više misli koje su usmjerene na duhovne istine. "Ako ste suoskršli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu!" (Kološanima 3: 1) "Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala – to nek vam je na srcu!" (Filipljanima 4: 8) Osim toga, usmjeriti ću svoje snage u služenje Gospodinu, istini i braći prema svojim sposobnostima i mogućnostima. Također ću pred sobom pokušati zadržati viziju nadolazećeg kraljevstva tako snažno da neće ostati prostora za prijašnju zabrinutost.

Osnova ove Deklaracije o neovisnosti od svake svjetovnosti i briga ovoga života nalaze se u dragocjenim obećanjima Božje riječi, Svetom pismu. U njima se nalaze uvjerenja o blizini Nebeskog Oca, o njegovoj velikoj ljubavi i njegovoj moći koja djeluje u

meni. U nastavku su dodana posebna obećanja i opomene koja su stajala kao bedem božanske utjehe i snage, osobito u mojim teškim vremenima. Ne želim ih se samo prisjetiti, nego im i dopustiti da izvrše svoj puni posvećujući utjecaj na moje srce i moj um. Tako samouvjeren u Božju snagu koja je prisutna u mom životu i ojačan duhovnom hranom, uzdići ću se iznad brige o sadašnjosti i radovati se dijeljenju doba vječnosti s mojim Nebeskim Ocem i njegovim dragim Sinom, te postati privilegiranim sudionikom u uzdizanju i blagoslovu jecajućeg svijeta tijekom Kristova tisućljetnog kraljevstva.—Rimljanima 8: 18-22, *New American Standard Bible*

SVETO PISMO - NAŠ IZVOR SNAGE

1. “Čiji je značaj čvrst, koji čuva mir jer se u te uzda.”—Izaija 26: 3

2. “Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.”—Ivan 14: 27

3. “Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.”—Filipljanima 4: 6, 7, *J. B. Phillips New Testament*

4. “Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da možete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.” “Ne ljubite svijeta ni što je u svijetu.” “I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.”—Rimljanima 12: 2; 1.Ivanova 2: 15; 5: 4

5. “Uzdaj se u JAHVU svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.”— Izreke 3: 5, 6

6. “Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28, *NASB*

7. “Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela? ... Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.”—Matej 6: 25, 32, 33, *Weymouth New Testament*

8. “A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu.”— Filipljanima 4: 19

9. “Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.”—1.Petrova 5: 7, *The Amplified Bible*

10. “Ta sâm vas Otac ljubi.”—Ivan 16: 27

11. “Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično! Naprotiv, radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave mognete radosno klicati.” “Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave.”— 1.Petrova 4: 12, 13; 2.Korinćanima 4: 17

12. “Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.”—1.Korinćanima 10: 13, *Wilson's Emphatic Diaglott*

13. “A on mi reče: Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje. Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.”—2.Korinćanima 12: 9, 10, *NASB*

14. “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?” “Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.” “Uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa.”—Rimljanima 8: 31; Filipljanima 2: 13; 1: 6, sve iz *Wilson's Emphatic Diaglott*

15. “Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.”—Otkrivenje 2: 10

***

Ispunjavanje Zakona

***Ključni redak: „Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti.“
Matej 5: 17***

***Izabrani tekst:
Matej 5: 17-20***

Kad je Isus započeo svoju službu nakon svoga krštenja na rijeci Jordan, učinio je to kao Židov. Stoga je bio dužan držati se zapovijedi Mojsijevog zakona kao i svi njegovi rođaci. Naš ključni stih, međutim, kaže da je došao "ispuniti" zakon.

Savez Zakona dodan je Abrahamovom savezu zbog grijeha. (Galaćanima 3: 19) Bog je objavio uvjete Saveza preko Mojsija na brdu Sinaj govoreći: “Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode – ta moj je sav svijet.” (2.Mojsijeva 19: 5) Međutim, savršen je čovjek trebao čuvati Savez. Govoreći o toj slabosti zakonskog sporazuma, apostol Pavao kaže: “Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona. Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh.”—Galaćanima 3: 21, 22, *New American Standard Bible*

Zakon je bio privremeni dogovor, trebao je trajati do dolaska obećanog potomstva. (1.Mojsijeva 22: 18; Galaćanima 3: 1, 19) U tom razdoblju svaki je Židov

po Zakonu bio zarobljen u grijehu. Ovo odgađanje ponudilo je Izraelu priliku da spozna prirodu grijeha. Apostol to opisuje na ovaj način: "A znamo: što god Zakon veli, govori onima pod Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude krivac pred Bogom. Zato se po djelima Zakona *nitko neće opravdati pred njim*. Uistinu, po Zakonu – samo spoznaja grijeha!"—Rimljanima 3: 19, 20, *NASB*

Zakon je također dan kako bi osigurao važne uzore koji su ukazivali na Krista. Navodeći jedan od brojnih primjera, apostol Pavao ističe da su stalne žrtve koje je Aronovo svećenstvo nudilo u ime grijeha naroda, sjene boljih stvari koje dolaze. Kaže da je Isus bio veliki svećenik po redu Melkisedekovu. O tipičnom žrtvovanju apostol kaže: "Krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijehâ," ali Isusova žrtva odnijela je grijeh "jednom zauvijek," nakon čega je bio uzvišen da sjedi "s desna Bogu". —Hebrejima 5: 1-6; 8: 1-6; 10: 1-18

To su bile stvari koje je Izrael trebao tražiti prema Savezu Zakona. Međutim, kao narod nisu uspjeli uvidjeti da je duh zapovijedi bio utemeljen na ljubavi, a ne na pukom sjećanju. Neuspjeh da se shvati to načelo zamaglio je njihovu viziju kada je Isus stigao kao dugo očekivani Mesija. Apostol Pavao kazao je ranim židovskim obraćenicima: "Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu."—Galaćanima 3: 24-26

Ova promjena od djela do vjere ono je što je Isus postigao ispunjavanjem Zakona. Budući da Zakon nije mogao trajno oduzeti grijehe, bila je potrebna nova i bolja žrtva. Apostol Pavao opisao je taj proces u

Kološanima 2: 13, 14: "I vas... on oživi zajedno s njime. Milostivo nam je oprostio sve grijehove, izbrisao zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ."

Pouka dva

Viši zakon

Ključni redak: „*Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.*“
Matej 5: 23,24

Izabrani tekst: *Matej 5:21-26*

Prinošenje žrtava bila je važan dio izraelskog štovanja Jahve. Donošenje različitih žrtava svećenicima u hramu u Jeruzalemu bilo je uvjet za tri godišnja slavlja. Svaki sposoban židovski muškarac hodočastio je na Blagdan beskvasnog kruha ili Pashu, na Blagdan sedmicâ ili na Pedeseticu i na Blagdan sjenicâ.— 5.Mojsijeva 16: 16

Imajući na umu važnost tih žrtava, Isus je uputio poruku Židovima kako je zabilježeno u našim Ključnim stihovima, a koja je uvela više mjerilo od Saveza Zakona. Pozivajući se na zakon protiv ubijanja, Isus je kazao židovskom narodu da postoji viši zakon od onoga danog Mojsiju. Svi su Židovi znali da je ubojstvo zločin, ali Isus je izrazio novo načelo. Rekao im je - ako su hodočastili u hram kako bi ostavili darove za svećenike kao žrtvu, a zatim su se sjetili da su bili ljuti na bilo koga

od svoje braće – kako bi trebali ostaviti dar “pred žrtvenikom,” i najprije otići izmiriti se sa svojim bratom. Tada bi se mogli vratiti u hram i na prihvatljiv način pokloniti svoje darove.—Matej 5: 21-24

Ovaj viši zakon bratske ljubavi razrađuje Apostol Pavao mnogo puta u svojim poslanicama. Na primjer, u Galaćanima 5: 13, 14 kaže: “Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego – ljubavlju služite jedni drugima. Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinjoj riječi, u ovoj: *Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!*” Isus je objavio ovo dublje poimanje kao odgovor na pitanje farizeja koji je upitao: “Koja ja zapovijed najveća u Zakonu?” Isus je odgovorio: “*Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci. Matej 22: 37-40*

Prva zapovijed koju je Isus spomenuo u svom odgovoru zapravo je služila kao ukor Židovima jer nisu shvatili da je sve što je Bog učinio za njih utemeljeno na ljubavi, te da moraju biti vjerni u vraćanju te ljubavi njemu. Druga zapovijed bila je podsjetnik da će visoki poziv nadolazećeg evanđeoskog doba zahtijevati od Kristovih sljedbenika da si međusobno služe u ljubavi. Isus je to pokazao kada je noć prije umiranja oprao noge svojih učenika u sobi za večeru. Njegove riječi te noći trebale bi nas nadahnuti da ljubimo jedni druge kroz služenje Bogu.

“Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i

jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih. Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. Ako to znate, blago vama budete li tako i činili!" (Ivan 13: 12-17, *NASB*) Upraznjavajmo dakle viši zakon ljubavi služenjem našim bližnjima, a još više našoj braći. Time ćemo biti bogato blagoslovljeni.

Pouka tri

Ljubite svoje neprijatelje

Ključni redak: „Čuli ste da je rečeno: *Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone.*“
Matej 5: 43,44

Izabrani tekstovi:
Matej 5: 38-48

U današnjoj lekciji Gospodin opisuje prijelaz iz Saveza Zakona na više mjerilo za izabrane Božje ljude. Doista, Isus je zadovoljio zahtjeve Zakona za sve Židove koji su bili osuđeni na temelju njegovih uredbi. “Izbrisao je zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ.” (Kološanima 2: 14, *New American Standard Bible*) Viši zakon sada je došao na stajalište gdje bi ljubav prema drugima bila važnija od pisma Zakona.

U današnjoj lekciji čujemo kako Učitelj govori svojim učenicima da svoju ljubav prema prijateljima i

braći trebaju proširiti i na svoje neprijatelje. Možemo samo zamisliti zbunjene misli njegovih židovskih sljedbenika. Bog im je rekao: "Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah." (Amos 3: 2) Narodi koji ih okružuju proganjali su ih otkad postoje i mnogi su ih namjeravali uništiti. Sada, kaže Isus, trebali bi voljeti svoje neprijatelje.

Nasuprot tome, Izrael je bio naviknut štititi se od neprijatelja koji ga okruživahu, kako ne bi bili uništen. Kada Isus reče - kako je zabilježeno u Mateju 5: 38 - "Čuli ste da je rečeno: *Oko za oko, zub za zub!*", učenici su bez sumnje pomislili da je to potvrda odnosa s Bogom kakvog su zamišljali. Međutim, vjerojatno ostadoše zbunjeni kada je Isus nastavio u stihu 39, govoreći: "A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi." To nije bio način djelovanja koji su ikada poznavali ili živjeli.

Isus je znao da ovi židovski učenici još nisu razumjeli tu zapovijed. Gledajući unatrag, vidimo da ih je poučavao o karakteru koji će dovesti pravog kršćanina u kraljevstvo. To bi razumijevanje došlo tek nakon što je Isus ispunio Zakon svojom smrću na križu, nakon čega bi se rođenjem Duha Svetoga došlo na one koje je Otac privukao njemu. Međutim, u vrijeme dok je bio s njima bilo je nužno da Isus poučava svoje učenike o vrsti ljubavi koja će se od njih zahtijevati. Ona bi nadilazila ljubav koja bi ih trebala natjerati da cijene i održe Savez Zakona. Ona bi također nadilazila bratsku i susjedsku ljubav jer "ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća?"—vs. 46

Isus je završio svoju lekciju na tu temu govoreći: "*Budite dakle savršeni* kao što je savršen Otac vaš nebeski!" (vs. 48). Ova pouka vjerojatno je bila

zbunjujuća za Učiteljeve učenike. Apostoli će kasnije razjasniti kako se Bog postavlja kao veliki primjer koji trebamo oponašati. Mi moramo voljeti sve bez iznimke. "A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije." (Rimljanima 5: 8) Apostol je Ivan rekao: "Bog je ljubav." (1.Ivanova 4: 8) Baš kao što Božje savršeno mjerilo ljubavi uključuje sve grešnike, ili neprijatelje, mi također moramo razvijati tu sposobnost srca kao njegova djeca. Mi to ne možemo učiniti savršeno, ali Bog nadoknađuje naše nedostatke po tom pitanju tako što nas oblači "haljinama spasenja" koje su pružene putem otkupiteljske zasluge žrtve njegova Sina. (Izaija 61: 10) Dakle, trebamo se radovati ljubavi prema neprijateljima, kao što je Isus učinio, znajući da je Bog "tako ljubio" cijeli svijet.—Ivan 3: 16

Plodovi prepoznavanja

Ključni redak: „Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi.

Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve?“

Matej 7: 15,16,

Izabrani tekstovi:

Matej 5: 15-23

Naše lekcije ovog mjeseca usredotočene su na Isusovo ispunjenje Zakona, kojim oslobađa Židove od osude. Budući da pogani nikada nisu bili pod njegovom vlašću, svi koji bi od sada bili privučeni pozivu Evanđelja, bilo Židovi ili pogani, bili su slobodni od odredbi Zakona. Novi zahtjevi za

sve one koji svoj život posvećuju Bogu ne bi bili određivani prema djelima, nego po vjeri u Isusa Krista. Stoga je Crkva u evanđeoskom dobu upućena na razvijanje nesebične ljubavi prema braći i cijelom čovječanstvu, kao što pokazuje Nebeski Otac.

Uspostavivši mjerila koja se primjenjuju na svakoga od nas, u današnjoj lekciji Isus skreće pozornost na opasnost od kretanja krivim putem, na opasnost od sljedbe za onima koji će nas putem obmane odvratiti od našeg cilja. Čini se da je ovo upozorenje posebno primjenjivo na Crkvu na kraju ovog teškog doba, i vrlo je slično Mateju 24: 24, koji je dio Isusova velikog proročanstva našega vremena.

Jedan od primjera lažnih proroka u Isusovim danima bili su gnostici koji su propovijedali spasenje

posebnim znanjem umjesto kroz krv Isusa Krista. Sličan primjer u današnje vrijeme može se naći u onima koji propovijedaju "evanđelje blagostanja", tvrdeći da Bog nagrađuje vjeru povećanjem zdravlja i bogatstva. Oba su lažna učenja, prurušena u ovčju odjeću naviještanja spasenja, i poziv su na zemaljsko razmišljanje. Valja imati na umu da su oni su u suprotnosti s Isusovim učenjima, u kojima se kaže: "Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce."—Matej 6: 19-21

Takvi lažni proroci današnjice uglavnom prizivaju tjelesnu znatiželju i maštu. Apostol Pavao upozorio je na to govoreći: "Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima." (2.Timoteju 4: 3) Većina onih koji se bave ovim poslom traže slavu, istaknutost i čast među ljudima zarad vlastitog uzdizanja. Kristovi sljedbenici moraju neprestano tražiti lažne učitelje i odvlačiti pozornost stada od takvih.

Kao Božja djeca, svatko od nas ima osobnu odgovornost brinuti o međusobnoj duhovnoj dobrobiti. Kao što je navedeno u našim Ključnim stihovima, dio toga nalazi se u traženju i promicanju plodova duha jednih u drugima. To je u suprotnosti s plodovima lažnih proroka, koji su pak u skladu s grijehom i unižavanjem. Pavao prepoznaje prave duhovne plodove: "Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!"—Galaćanima 5: 22-26

Apostol Petar također prihvaća da su razvoj plodova i milosti Duha Svetoga jamstvo da su naši "poziv i izabranje sigurni". Petar dakle pouzdano tvrdi: "To čineći – ne, nećete posrnuti nikada! Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista."—2.Petrova 1: 10, 11

***